

Sygn. akt II Ka 76 /14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski – spr.

Sędziowie : SO Ewa Miastkowska

SO Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Wiesława Szerszenia Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu 17.04.2014 r.

sprawy M. N. i N. T.

oskarżonych o przestępstwa z art. 159 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonej M. N.

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z 30.01.2014 r. r. sygn. akt II K 1206/12

Uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Koninie do ponownego rozpoznania.

Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski Ewa Miastkowska

Sygn. akt II Ka 76/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30.01.2014r. w sprawie o sygn. akt II K 1206/12 Sąd Rejonowy w Koninie uznał oskarżoną M. N. za winną tego, że 19.05.2012r. około godz. 20:15 w K. przy ulicy (...) w rejonie apteki (...)działając wspólnie i w porozumieniu z innymi kobietami dokonała pobicia I. S. w ten sposób, że po obezwładnieniu poprzez trzymanie za ręce zadawała jej ciosy w głowę niebezpiecznym narzędziem w postaci kastetu wskutek czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia brzucha, otarcia naskórka twarzy i dłoni, rany wargi dolnej, które to obrażenia narażały I. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, tj. przestępstwa z art. 159 kk i za to na podstawie art. 159 kk skazała ją na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk i art. 73§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej na okres próby 3 lat i oddał oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 47 § 1 kk orzekł od oskarżonej **M. N.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiazkę w kwocie 200 złotych.

Sąd uniewinnił oskarżoną N. T. od tego, że 19 maja 2012 r. około godz. 20:15 w K. przy ulicy (...)w rejonie apteki S. działając wspólnie i w porozumieniu z M. N. i trzema n/n kobietami dokonała pobicia I. S. w ten sposób, że po obezwładnieniu poprzez trzymanie za ręce zadawała jej ciosy w głowę niebezpiecznym narzędziem w postaci kastetu oraz kopała obuwem w tułów wskutek czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia brzucha,

otarcia naskórka twarzy i dłoni, rany wargi dolnej, które to obrażenia narażały I. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 k.k. tj. od popełnienia przestępstwa z art. 159 k.k.

Apelacje wnieśli obrońca i prokurator.

Obrońca oskarżonej M. N. zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający w szczególności na błędnym przyjęciu, iż oskarżona swoim zachowaniem popełniła przyjęty przez Sąd I instancji czyn, podczas gdy wnikliwa ocena całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonej M. N. od zarzucanego jej czynu ewentualnie o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Apelację na niekorzyść oskarżonej N. T. wniósł prokurator, który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia uniewinniającego N. T. od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 159 k.k. polegający na uznaniu, że całokształt zgromadzonego materiału dowodowego uzasadnia uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu, podczas gdy prawidłowa oraz wnikliwa analiza dowodów prowadzi do wniosku przeciwnego.

W oparciu o ten zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej sprawstwa N. T. i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelacja prokuratora okazała się celowa.

Natomiast wskazane w apelacji obrońcy oskarżonej M. N. zarzuty w związku z wydaniem orzeczenia o charakterze kasatoryjnym należy uznać za przedwczesne.

Rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść oskarżonego może nastąpić tylko wtedy, kiedy wątpliwości te nie dają usunąć się w żaden inny sposób. Wskazana w art. 5 § 2 k.p.k. zasada ma zastosowanie dopiero wtedy, gdy mimo wszelkich starań organu prowadzącego postępowanie nie da się tych wątpliwości wyeliminować. Pokrzywdzona tak jak w przypadku rozpoznania oskarżonej M. N., nie miała również żadnych wątpliwości co do rozpoznania oskarżonej N. T.. Zarówno bowiem podczas okazania, konfrontacji i na rozprawie konsekwentnie zeznawała, iż nie ma żadnych wątpliwości, iż w zdarzeniu brała udział również oskarżona N. T.. Aczkolwiek co do konkretnego zachowania tej oskarżonej w trakcie zdarzenia, inaczej niż co do zachowania oskarżonej M. N., nie były to zeznania kategoryczne, to jednak mając na uwadze dynamiczny i krótki przebieg zdarzenia oraz centralną jednak rolę w zdarzeniu oskarżonej M. N., takie nieścisłości w tych zeznaniach wydają się być nieistotne. Przy ocenie tych zeznań nie można też abstrahować od tego, iż pokrzywdzona nie miała żadnego interesu w tym, aby fałszywie pomówić którąkolwiek z oskarżonych, których bliżej przecież nie znała, nie było też kwestionowane, że obie oskarżone w tym czasie przebywały razem, a nadto pokrzywdzona o zdarzeniu nie chciała zawiadamiać policji.

Dlatego i wobec zarzucenia oskarżonym działania wspólnie i w porozumieniu sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok w całości.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd po przesłuchaniu oskarżonych i pokrzywdzonej, pozostałe dowody powinien przeprowadzić w trybie art. 442§2 kpk.

W razie uznania winy oskarżonej N. T. Sąd powinien też mieć na uwadze, iż co najwyżej będzie można jej przypisać popełnienie przestępstwa z art. 158§1 kk.

Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski Ewa Miastkowska